

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 152

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 14 iulie 1997

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE ȘI LEGI			
161.		Convenția europeană cu privire la efectele internaționale ale interzicerii exercitării dreptului de a conduce un vehicul cu motor	2-4
— Decret privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Convenției europene cu privire la efectele internaționale ale interzicerii exercitării dreptului de a conduce un vehicul cu motor, adoptată la Bruxelles la 3 iunie 1976	1	309.	
126.		— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției europene cu privire la efectele internaționale ale interzicerii exercitării dreptului de a conduce un vehicul cu motor, adoptată la Bruxelles la 3 iunie 1976	4
— Lege pentru ratificarea Convenției europene cu privire la efectele internaționale ale interzicerii exercitării dreptului de a conduce un vehicul cu motor, adoptată la Bruxelles la 3 iunie 1976	2	ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		36.	
		— Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii învățământului nr. 84/1995	4-8

DECRETE ȘI LEGI

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Convenției europene cu privire la efectele internaționale ale interzicerii exercitării dreptului de a conduce un vehicul cu motor, adoptată la Bruxelles la 3 iunie 1976

În temeiul art. 91 alin. (1) și al art. 99 din Constituția României, precum și al art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

Președintele României decretează :

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Convenția europeană cu privire la efectele internaționale ale interzicerii exercitării dreptului de a conduce un vehicul cu motor, adoptată la Bruxelles la 3 iunie 1976.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTIN IESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

București, 21 aprilie 1997.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR SENATUL

LEGE
pentru ratificarea Convenției europene
cu privire la efectele internaționale ale interzicerii
exercitării dreptului de a conduce un vehicul cu motor,
adoptată la Bruxelles la 3 iunie 1976

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Convenția europeană cu privire la efectele internaționale ale interzicerii exercitării dreptului de a conduce un vehicul cu motor, adoptată la Bruxelles la 3 iunie 1976.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 20 mai 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
PETRE ROMAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 23 iunie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ANDREI IOAN CHILIMAN

București, 9 iulie 1997.
Nr. 126.

CONVENȚIA EUROPEANĂ
cu privire la efectele internaționale ale interzicerii exercitării dreptului de a conduce un vehicul cu motor*)

— Bruxelles, 3 iunie 1976 —

P R E A M B U L

Statele membre ale Consiliului Europei, semnatare ale prezentei convenții, având în vedere numărul considerabil de accidente de circulație și gravitatea consecințelor acestora, considerând combaterea infracțiunilor rutiere prin mijloace adecvate ca fiind de cea mai mare importanță pentru securitatea circulației, considerând că, în afara altor măsuri cu caracter preventiv sau represiv, interzicerea exercitării dreptului de a conduce constituie, în acest scop, un mijloc eficient, considerând că sporirea circulației internaționale justifică intensificarea eforturilor în vederea armonizării legislațiilor naționale și pentru a asigura ca deciziile de interzicere a dreptului de a conduce să producă efecte în afara statului în care au fost pronunțate, având în vedere că această cooperare a fost deja preconizată în Rezoluția (71) 28 a Comitetului Miniștrilor al Consiliului Europei referitoare la interzicerea exercitării dreptului de a conduce un vehicul cu motor, reafirmând că scopul Consiliului Europei este de a realiza o uniune mai strânsă între membrii săi, au convenit următoarele:

TITLUL I
Definiții

ARTICOLUL 1

Potrivit prezentei convenții:

a) expresia *interzicerea dreptului de a conduce*, denumită, în continuare, prescurtat, *interdicția*, desemnează orice măsură definitivă care are ca scop restrângerea dreptului de a conduce a conducătorului care a comis o infracțiune rutieră. Această măsură poate consta atât într-o pedeapsă principală sau accesorie, cât și într-o măsură de siguranță și poate fi luată atât de o autoritate judiciară, cât și de o autoritate administrativă;

b) expresia *infracțiune rutieră* desemnează orice infracțiune prevăzută în lista intitulată *Fond comun de infracțiuni rutiere*, anexată la prezenta convenție.

TITLUL II
Efectele interdicției

ARTICOLUL 2

Partea contractantă care a pronunțat interdicția va informa despre aceasta, fără întârziere, partea contractantă care a obținut permisul de conducere, ca și pe aceea pe teritoriul căreia autorul infracțiunii locuiește în mod obișnuit.

ARTICOLUL 3

Partea contractantă care a fost informată despre o asemenea decizie poate pronunța, în conformitate cu legislația sa, interdicția pe care ar fi pronunțat-o și ea, dacă faptele și împrejurările care au motivat intervenția celeilalte părți contractante ar fi avut loc pe propriul său teritoriu.

ARTICOLUL 4

Dacă i se va cere, partea contractantă căreia i-a fost făcută notificarea va trebui să facă cunoscut modul în care a dat curs solicitării.

ARTICOLUL 5

Prezenta convenție nu limitează dreptul părților contractante de a aplica măsurile prevăzute de legislația lor.

TITLUL III
Procedură

ARTICOLUL 6

1. Părțile contractante vor face cunoscut, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, autoritățile abilitate să transmită și să primească notificările prevăzute la art. 2, ca și orice altă comunicare care ar putea rezulta din aplicarea prezentei convenții.

2. Aceste notificări trebuie să fie însoțite de o copie certificată de pe decizia prin care s-a pronunțat interdicția, împreună cu o expunere a faptelor.

3. Dacă partea contractantă căreia i-a fost făcută notificarea apreciază că informațiile furnizate sunt insuficiente pentru a-i permite aplicarea prezentei convenții, ea va solicita completarea informațiilor necesare și, eventual, o copie conformă de pe dosarul de procedură.

ARTICOLUL 7

Părțile contractante extind aplicarea reglementărilor lor de asistență internațională în materie penală la măsurile necesare punerii în aplicare a prezentei convenții.

ARTICOLUL 8

1. Sub rezerva dispozițiilor paragrafului 2 al prezentului articol, nu se va cere traducerea notificărilor și a pieselor, anexă la acestea.

2. Orice stat va putea, cu ocazia semnării sau depunerii instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, să-și rezerve dreptul de a solicita ca notificările și piesele-anexă să-i fie adresate și însoțite fie de o traducere în propria sa limbă, fie de o traducere într-una dintre limbile oficiale ale Consiliului Europei sau într-una dintre limbile pe care le va indica. Celelalte părți contractante vor putea aplica regula reciprocității.

ARTICOLUL 9

Documentele transmise în aplicarea prezentei convenții vor fi scutite de toate formalitățile de legalizare.

ARTICOLUL 10

Părțile contractante renunță, pe bază de reciprocitate, să solicite rambursarea cheltuielilor rezultate din aplicarea prezentei convenții.

TITLUL IV Dispoziții finale

ARTICOLUL 11

1. Prezenta convenție este deschisă pentru semnare statelor membre ale Consiliului Europei. Ea va fi ratificată, acceptată sau aprobată. Instrumentele de ratificare, acceptare sau aprobare vor fi depuse la secretarul general al Consiliului Europei.

2. Convenția va intra în vigoare la 3 luni de la data depunerii celui de-al treilea instrument de ratificare, de acceptare sau de aprobare.

3. În ceea ce privește statele semnatare care o vor ratifica, accepta sau aproba ulterior, convenția va intra în vigoare la 3 luni de la data depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare sau de aprobare.

ARTICOLUL 12

1. După intrarea în vigoare a prezentei convenții, Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei va putea invita orice stat care nu este membru al Consiliului Europei să adere la prezenta convenție.

2. Aderarea se va face prin depunerea, la secretarul general al Consiliului Europei, a instrumentului de aderare, care va produce efecte la 3 luni de la data depunerii sale.

ARTICOLUL 13

1. Oricare stat va putea, cu ocazia semnării sau depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, să indice teritoriul sau teritoriile cărora li se va aplica prezenta convenție.

2. Oricare stat va putea, cu ocazia depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare sau la orice altă dată ulterioară, să extindă aplicarea prezentei convenții, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, asupra oricărui alt teritoriu indicat în declarație și pentru care el poartă răspunderea relațiilor internaționale.

3. Orice declarație făcută în virtutea paragrafului precedent va putea fi retrasă, în privința oricărui teritoriu indicat în această declarație, printr-o notificare adresată secretarului general al Consiliului Europei. Retragerea va produce efecte la 6 luni de la data primirii notificării de către secretarul general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 14

1. Dacă două sau mai multe părți contractante își întemeiază relațiile lor în acest domeniu pe baza unei legislații uniforme sau a unui regim special de reciprocitate care le impune obligații mai extinse, ele vor avea dreptul de a-și reglementa raporturile reciproce în acest domeniu, exclusiv în baza acestor sisteme.

2. Părțile contractante care vor exclude din raporturile lor reciproce aplicarea prezentei convenții, în conformitate cu paragraful 1 al prezentului articol, vor adresa, în acest scop, o notificare secretarului general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 15

1. Orice parte contractantă va putea, în ceea ce o privește, să denunțe prezenta convenție printr-o notificare adresată secretarului general al Consiliului Europei.

2. Denunțarea va produce efecte la 6 luni de la data primirii notificării de către secretarul general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 16

Secretarul general al Consiliului Europei va notifica statelor membre ale Consiliului Europei și oricărui stat ce a aderat la prezenta convenție:

- a) fiecare semnare;
- b) depunerea fiecărui instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare;
- c) orice dată de intrare în vigoare a prezentei convenții, conform art. 11;
- d) orice declarație primită în aplicarea dispozițiilor paragrafului 1 al art. 6;
- e) orice declarație primită în aplicarea dispozițiilor paragrafului 2 al art. 8;
- f) orice declarație și notificare primite în aplicarea dispozițiilor art. 13;
- g) orice notificare primită în aplicarea dispozițiilor paragrafului 2 al art. 14;
- h) orice notificare primită în aplicarea dispozițiilor art. 15 și data la care denunțarea va produce efecte.

ARTICOLUL 17

Prezenta convenție, declarațiile și notificările pe care le autorizează nu se vor aplica decât infracțiunilor rutiere comise, după intrarea sa în vigoare, între părțile contractante interesate.

Drept pentru care, subsemnații, autorizați în mod convenit în acest scop, au semnat prezenta convenție.

Întocmită la Bruxelles la 3 iunie 1976, în limbile franceză și engleză, ambele texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar, care va fi depus în arhivele Consiliului Europei. Secretarul general al Consiliului Europei va comunica o copie certificată de pe convenție fiecărei părți semnatare și aderente.

FONDUL COMUN AL INFRACTIUNILOR RUTIERE

1. Uciderea involuntară sau vătămările involuntare cauzate în domeniul circulației rutiere.

2. Părăsirea locului accidentului, adică încălcarea obligațiilor ce revin conducătorilor auto ca urmare a unui acci-

3. Conducerea unui vehicul de către o persoană:

- a) în stare de ebrietate sau sub influența alcoolului;
- b) sub influența stupefiantelor sau a produselor având efecte analoge;

ANEXĂ

4. Conducerea unui vehicul cu motor fără asigurare în privința responsabilității civile pentru pagube cauzate terților, ca urmare a folosirii acestui vehicul.

5. Refuzul de a se supune ordinului unui agent al autorității privind circulația rutieră.

6. Nerespectarea regulilor privind:

a) viteza vehiculelor;
b) poziția vehiculelor în mișcare și sensul deplasării lor, întâlnirea cu vehicule din sens opus, depășirea, schimbarea de direcție și trecerea pasajelor de nivel;

c) prioritatea de trecere;

d) prioritatea de trafic pentru anumite vehicule, cum ar fi cele ale pompierilor, ambulanțele, vehiculele de poliție;

e) nerespectarea semnalelor și a marcajelor rutiere, în special a semnului „Stop“;

f) staționarea și oprirea vehiculelor;

g) accesul vehiculelor sau al anumitor categorii de vehicule pe unele căi rutiere, în special datorită greutatei sau dimensiunilor lor;

h) echipamentul de securitate al vehiculelor și al încărcăturii lor;

i) semnalizarea vehiculelor și a încărcăturii lor;

j) sistemul de lumină al vehiculelor și folosirea farurilor;

k) încărcătura și capacitatea vehiculelor;

l) înmatricularea vehiculelor, plăcile de înmatriculare și semnul distinctiv al țării de înmatriculare.

7. Conducerea fără permis de circulație valabil.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției europene cu privire la efectele internaționale ale interzicerii exercitării dreptului de a conduce un vehicul cu motor, adoptată la Bruxelles la 3 iunie 1976

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Convenției europene cu privire la efectele internaționale ale interzicerii exercitării dreptului de a conduce un vehicul cu motor, adoptată la Bruxelles la 3 iunie 1976, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 8 iulie 1997.
Nr. 309.

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii învățământului nr. 84/1995

În temeiul art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României emite următoarea ordonanță de urgență:

Art. I. — Legea învățământului nr. 84/1995, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1996, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (2) al articolului 5 va avea următorul cuprins:

„(2) Statul promovează principiile învățământului democratic și garantează dreptul la educație diferențiată, pe baza pluralismului educațional, în beneficiul individului și al întregii societăți.“

2. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Învățământul general obligatoriu este de 8 clase. Frecvențarea obligatorie a învățământului de 8 clase, forma de zi, încetează la vârsta de 16 ani.“

3. Alineatul (4) al articolului 7 va avea următorul cuprins:

„(4) Învățământul poate fi finanțat și direct de către agenți economici, precum și de alte persoane fizice sau juridice.“

4. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Învățământul de toate gradele se des-

ile prezentei legi, și în limbile minorităților naționale, precum și în limbi de circulație internațională.

(2) În fiecare localitate se organizează și funcționează unități, clase sau formații de studiu cu limba de predare română și, după caz, cu predarea în limbile minorităților naționale, ori se asigură școlarizarea în limba maternă în alte localități.

(3) Studiul în școală al limbii române, ca limbă oficială de stat, este obligatoriu pentru toți cetățenii români, indiferent de naționalitate. Planurile de învățământ trebuie să cuprindă numărul necesar de ore — și, totodată, se vor asigura condițiile — care să permită însușirea limbii oficiale de stat.

(4) Atât în învățământul de stat, cât și în cel particular, documentele școlare, nominalizate prin ordinul ministrului învățământului, se întocmesc în limba română. Celelalte documente școlare pot fi redactate în limba de predare. Unitățile și instituțiile de învățământ pot elocua traduceri ale documentelor școlare proprii.

5. Articolul 9 va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Planurile învățământului primar, gimnazial,

Elevul, cu acordul părintelui sau al tutorelui legal instituit, alege pentru studiu religia și confesiunea.

(2) Cultele recunoscute oficial de către stat pot solicita Ministerului Învățământului organizarea unui învățământ specific, corespunzător necesităților de pregătire a personalului de cult, precum și înființarea și funcționarea unor structuri de învățământ laic, în sistemul național de învățământ, sub coordonarea și controlul Ministerului Învățământului. Susținerea materială a acestor structuri se asigură de către cultul respectiv și parțial de către stat, potrivit unor norme aprobate de Guvern. Cultele recunoscute oficial de către stat răspund de elaborarea planurilor de învățământ și a programelor analitice, care se aprobă de Secretariatul de Stat pentru Culte și de Ministerul Învățământului.“

6. Articolul 14 va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — Alternativele educaționale pot fi organizate în sistemul național de învățământ, de stat și particular, pe baza evaluării și validării lor de către Ministerul Învățământului, conform legii.“

7. Articolul 15 se completează cu alineatul (13), care va avea următorul cuprins:

„(13) În cadrul sistemului național de învățământ, sub coordonarea și controlul Ministerului Învățământului, pot funcționa structuri de învățământ organizate prin cooperare între instituții din țară și instituții din străinătate, pe baza unor acorduri interguvernamentale.“

8. Alineatul (1) al articolului 22 va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — (1) Studiile gimnaziale se încheie cu susținerea unui examen național de capacitate, structurat pe baza unei metodologii elaborate de către Ministerul Învățământului, la Limba și literatura română, Matematică și la o probă de cultură generală, cuprinzând subiecte din discipline studiate. Elevii aparținând minorităților naționale, care frecventează cursurile gimnaziale în limba maternă, susțin și o probă la limba și literatura maternă.“

9. Alineatul (3) al articolului 24 va avea următorul cuprins:

„(3) La liceele de specialitate la care, pe lângă diploma de bacalaureat, se eliberează și atestat profesional, durata studiilor poate fi și de 5 ani și se stabilește de către Ministerul Învățământului.“

10. Articolul 25 va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — (1) Admiterea elevilor în învățământul liceal se face pe baza unei metodologii elaborate de către Ministerul Învățământului, care se dă publicității cu cel puțin 6 luni înaintea admiterii.

(2) La admiterea în învățământul liceal se pot înscrie absolvenții de gimnaziu cu certificat de capacitate.

(3) Înscrierea la admiterea în învățământul liceal de zi se poate face în primii 2 ani de la absolvirea gimnaziului, dacă la data începerii anului școlar elevul nu a depășit vârsta de 17 ani.“

11. Alineatele (1) și (3) ale articolului 26 vor avea următorul cuprins:

„(1) Studiile liceale se încheie cu examen național de bacalaureat, diversificat în funcție de profilul liceului, de profilul clasei și de opțiunea elevului. Examenul național de bacalaureat constă în susținerea următoarelor probe:

a) Limba și literatura română — scris și oral;

b) Limba și literatura maternă — scris și oral, pentru elevii care au urmat studiile liceale într-o limbă a minorităților naționale;

c) Matematică — scris; pentru profilurile teoretic-umanist, teologic, de artă și sportiv se poate alege, în locul Matematicii, o disciplină socioumană — scris;

d) Istoria românilor — oral;

e) una dintre limbile străine de circulație internațională studiate în liceu — oral;

f) o probă la alegere dintre: Fizică, Chimie, Biologie, Geografia României — oral;

g) o disciplină de profil, alta decât cea din probele susținute anterior — scris.“

„(3) Lista disciplinelor socioumane și de profil, nemonimizate la alin. (1) lit. c) și g), conținutul programelor și modul de desfășurare a bacalaureatului — real, umanist și de profil —, se stabilesc de către Ministerul Învățământului și sunt aprobate, până la data începerii anului școlar,

12. Articolul 26 se completează cu alineatul (4), care va avea următorul cuprins:

„(4) În cazul întreruperii studiilor, se recunoaște fiecare an școlar promovat după învățământul obligatoriu.“

13. Alineatul (3) al articolului 31 va avea următorul cuprins:

„(3) Admiterea în școlile profesionale se face pe bază de probe stabilite de unitățile de învățământ respective, cu consultarea factorilor interesați. Conținutul probelor de admitere se stabilește de unitățile de învățământ.“

14. Articolul 36 va avea următorul cuprins:

„Art. 36. — (1) Elevii învățământului profesional cu certificat de capacitate pot urma, în paralel, studiile liceale la forma de învățământ seral, în urma admiterii, în condițiile prezentei legi.

(2) Absolvenții învățământului profesional cu certificat de capacitate pot urma studiile liceale în condițiile recunoașterii pregătirii dobândite, conform metodologiei elaborate de către Ministerul Învățământului.“

15. Articolul 52 va avea următorul cuprins:

„Art. 52. — (1) Admiterea în învățământul postliceal se face în conformitate cu criteriile generale stabilite de către Ministerul Învățământului, pe baza unei metodologii elaborate de unitatea de învățământ, cu consultarea factorilor interesați.

(2) Au dreptul să se înscrie în învățământul postliceal, în condițiile alin. (1), absolvenții de liceu, cu sau fără diplomă de bacalaureat. La admiterea în școlile sanitare postliceale se pot înscrie numai absolvenții de liceu cu diplomă de bacalaureat.

(3) Numărul de locuri pentru învățământul postliceal de stat se stabilește de către Ministerul Învățământului, în colaborare cu inițiatorii.“

16. Articolul 56 se completează cu alineatele (2), (3), (4) și (5), care vor avea următorul cuprins:

„(2) Înființarea și funcționarea facultăților se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Învățământului, cu avizul Consiliului Național de Evaluare Academică și Acreditare.

(3) Înființarea și funcționarea colegiilor universitare și a secțiilor de specialitate se aprobă de către Ministerul Învățământului, cu avizul Consiliului Național de Evaluare Academică și Acreditare.

(4) Înființarea departamentelor — universitare — pentru pregătirea personalului didactic se aprobă de către Ministerul Învățământului, la propunerea senatelor universitare.

(5) Înființarea structurilor învățământului postuniversitar se face conform alin. (4).“

17. Alineatele (1) și (2) ale articolului 59 vor avea următorul cuprins:

„Art. 59. — (1) Pot participa la admiterea în învățământul universitar absolvenții de liceu cu diplomă de bacalaureat. Organizarea admiterii este de competența fiecărei instituții de învățământ superior, pe baza criteriilor generale stabilite de către Ministerul Învățământului.

(2) Absolvenții de liceu, care au obținut în cel puțin unul dintre ultimii 2 ani de studii distincții la olimpiade școlare, concursuri artistice sau sportive, de nivel național și internațional, au prioritate la înscrierea în învățământul universitar, la acele facultăți sau secții de specializare corespunzător disciplinelor la care au fost distinși, conform criteriilor generale stabilite de Ministerul Învățământului și criteriilor specifice elaborate de senatele universitare.“

18. Alineatele (1), (3) și (5) ale articolului 60 vor avea următorul cuprins:

„(1) Activitatea didactică se poate organiza în următoarele forme: de zi, seral și fără frecvență.“

„(3) Diplomele și certificatele de absolvire eliberate de instituțiile de învățământ superior pentru specializările acreditate sunt echivalente, indiferent de forma de învățământ absolvită.“

„(5) Absolvenții cu diplomă de licență pot urma o a doua specializare, în condițiile stabilite în Carta universitară.“

19. Articolul 60 se completează cu alineatele (3¹) și (6), care vor avea următorul cuprins:

„(3¹) Nomenclatorul specializărilor și al grupelor de specializări se stabilește de către Ministerul Învățământului, împreună cu Ministerul Muncii și Protecției Sociale, la propunerea inițiatorilor interesați.“

„(6) Absolvenții cu diplomă ai colegiilor universitare pot urma o a doua specializare în cadrul învățământului universitar de scurtă durată, în condițiile stabilite în Carta universitară.“

20. Alineatul (2) al articolului 62 se abrogă.

21. Alineatul (2) al articolului 65 va avea următorul cuprins:

„(2) Candidații admiși vor susține examenele de diferență stabilite de consiliile facultăților și vor fi înscrși în anul de studiu corespunzător examenelor recunoscute și celor promovate.“

22. Alineatul (2) al articolului 66 se abrogă.

23. Alineatul (2) al articolului 68 va avea următorul cuprins:

„(2) Departamentul funcționează în instituțiile de învățământ superior, pe bază de regulament, și are planuri de învățământ distincte, care cuprind discipline de pregătire teoretică și practică în domeniile pedagogiei, psihologiei și metodicii de specialitate. În realizarea activității proprii, departamentul este sprijinit de facultățile de profil.“

24. Alineatul (2) al articolului 70 va avea următorul cuprins:

„(2) Învățământul postuniversitar se organizează în instituții de învățământ superior și în școli de studii postuniversitare și se realizează prin: studii aprofundate, doctorat, studii academice postuniversitare, studii postuniversitare de specializare și cursuri de perfecționare postuniversitare.“

25. Alineatul (4) al articolului 72 va avea următorul cuprins:

„(4) Studiile aprofundate se încheie cu o disertație. Absolvenții primesc diplomă de studii aprofundate.“

26. Alineatele (6) și (7) ale articolului 73 vor avea următorul cuprins:

„(6) Doctoratul se încheie cu o teză. Aceasta este avizată de catedră sau, după caz, de colectivul de cercetare. Teza este susținută public și evaluată de o comisie de specialiști, propusă de organul de conducere al instituției organizatoare, avizată de Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare și aprobată de ministrul învățământului. Comisia este alcătuită dintr-un președinte, conducătorul de doctorat, și din trei referenți oficiali, specialiști cu activitate științifică deosebită, cu titlu de doctor în domeniu, dintre care cel puțin doi nu funcționează în instituția organizatoare a doctoratului. Pentru activitatea depusă, referenții oficiali vor fi retribuiți potrivit normelor stabilite de Ministerul Învățământului.

(7) Titlul științific de doctor se acordă de către conducerea instituției organizatoare și se confirmă de către Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, prin comisiile de specialitate. Pe baza ordinului ministrului învățământului se eliberează diploma de doctor de către instituția acreditată.“

27. La articolul 81, după alineatul (2) se introduce alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul contractelor de finanțare sau de granturi, încheiate între Ministerul Cercetării și Tehnologiei, pe de o parte, și unitățile menționate la art. 80 alin. (1), (2) și (7), pe de altă parte, rezultatele cercetărilor aparțin executorilor.“

28. Articolul 82 va avea următorul cuprins:

„Art. 82. — (1) Veniturile proprii ale instituțiilor de învățământ superior, realizate din contracte de cercetare științifică, de proiectare, de consultanță sau de expertiză, precum și din contracte pentru alte servicii științifice sau didactice, se evidențiază distinct de contul bugetar. Aceste venituri se utilizează, cu acordul responsabilului de contract și cu avizul rectorului, pentru dezvoltarea bazei materiale proprii de cercetare și de activități didactice, precum și pentru remunerarea personalului care a executat contractul.

Baza materială este constituită din obiecte ca: mijloace fixe, obiecte de inventar, materiale de orice fel. Aceste obiecte pot fi cumpărate în timpul desfășurării contractului sau după predarea lucrării și după încasarea banilor.

(2) Din veniturile prevăzute la alin. (1) se mai pot finanța următoarele categorii de cheltuieli: burse de cercetare și instruire, informare și documentare, taxe pentru participarea ca membru în organisme, organizații și instituții de profil, organizarea și/sau participarea la manifestări culturale științifice interne și internaționale, editarea de carte didactice și științifice.

(3) Veniturile realizate și neutilizate la finele anului se reportează, cu aceeași destinație, în anul următor.“

29. Articolul 88 va avea următorul cuprins:

„Art. 88. — Instituțiile de învățământ superior sau componentele acestora au dreptul de a organiza și de a administra unități și centre de cercetare, centre pentru pregătirea resurselor umane, unități de microproducție, loturi experimentale sau structuri instituționale, singure sau în colaborare cu persoane juridice.“

30. Articolul 90 va avea următorul cuprins:

„Art. 90. — (1) Comunitatea universitară este constituită din personal didactic, personal didactic auxiliar, personal de cercetare științifică, de proiectare, precum și din cei care studiază în instituția respectivă.

(2) Comunitatea universitară folosește în activitatea sa personal administrativ.“

31. Articolul 95 va avea următorul cuprins:

„Art. 95. — Spațiul universitar este inviolabil. Accesul în spațiul universitar este permis numai în condițiile stabilite prin lege sau prin Carta universitară.“

32. Articolul 97 va avea următorul cuprins:

„Art. 97. — Învățământul militar este învățământ de stat parte integrantă a sistemului național de învățământ, și cuprinde: învățământ liceal; învățământ postliceal pentru formarea maștrilor militari și a subofițerilor; învățământ universitar pentru formarea ofițerilor și a altor specialiști; învățământ postuniversitar.

Perfecționarea pregătirii cadrelor militare se realizează în instituții de învățământ distincte.“

33. Alineatul (2) al articolului 106 va avea următorul cuprins:

„(2) Standardele corespund fiecărui criteriu și indică nivelurile minime obligatorii în procesul de evaluare. Aceste standarde sunt diferențiate în funcție de nivelul de învățământ și sunt stabilite de Comisia de Evaluare și Acreditare a Învățământului Preuniversitar, care se înființează și funcționează pe lângă Ministerul Învățământului, în baza regulamentului aprobat prin hotărâre a Guvernului.“

34. Articolul 118 va avea următorul cuprins:

„Art. 118. — Persoanele aparținând minorităților naționale au dreptul să studieze și să se instruiască în limba maternă, la toate tipurile, nivelurile și formele de învățământ, în condițiile prezentei legi.“

35. Alineatele (1) și (2) ale articolului 120 vor avea următorul cuprins:

„Art. 120. — (1) Disciplina Limba și literatura română se predă în învățământul primar și gimnazial după programe de învățământ și manuale școlare elaborate în mod special pentru minoritatea respectivă. În învățământul liceal, disciplina Limba și literatura română se predă după programe de învățământ și manuale școlare identice cu cele pentru clasele cu predare în limba română.

(2) În învățământul primar, disciplinele Istoria românilor și Geografia României se predau în limba maternă, după programe și manuale identice cu cele pentru clasele cu predarea în limba română. În învățământul gimnazial și liceal aceste discipline se pot preda, la cerere, și în limba maternă, după programe și manuale identice cu cele pentru clasele cu predarea în limba română, cu obligația transcrierii și însușirii toponimiei și a numelor proprii românești în limba română.“

36. Articolul 122 va avea următorul cuprins:

„Art. 122. — În învățământul de stat profesional, liceal și postliceal de specialitate predarea se poate face în limba maternă, la cerere, în condițiile legii, cu obligația însușirii terminologiei de specialitate în limba română.“

37. Articolul 123 va avea următorul cuprins:

„Art. 123. — (1) În învățământul universitar de stat se pot organiza, în condițiile legii, la cerere, grupe secții, colegii, facultăți și instituții de învățământ cu predarea în limba maternă. În acest caz, se va asigura însușirea terminologiei de specialitate în limba română.

(2) Se încurajează instituțiile de învățământ superior cu structuri și activități multiculturale pentru promovarea conviețuirii interetnice armonioase și integrării la nivel național și european.

(3) Se încurajează, la cerere, pregătirea de specialiști în limbile minorităților naționale.“

38. Articolul 124 va avea următorul cuprins:

„Art. 124. — În învățământul de toate gradele și nivelurile, se pot organiza activități științifice și culturale care să

vire pot fi susținute în limba în care au fost studiate disciplinele respective, în condițiile legii.”

39. Articolul 135 va avea următorul cuprins:

„Art. 135. — (1) Ministerele, regiile autonome, societățile comerciale, alte persoane juridice pot organiza, împreună cu unități de învățământ sau separat, cursuri de pregătire și perfecționare profesională a adulților, pentru salariatii proprii.

(2) Persoanele juridice prevăzute la alin. (1), precum și asociațiile și fundațiile pot organiza cursuri de calificare și pentru alte persoane decât salariatii proprii, dacă au prevăzut în statut această activitate și dacă sunt autorizate de Ministerul Învățământului și de Ministerul Muncii și Protecției Sociale.

(3) Modul de autorizare și de acordare de certificate de calificare profesională recunoscute de stat se face prin regulament elaborat de Ministerul Învățământului și Ministerul Muncii și Protecției Sociale.

(4) Ministerul Muncii și Protecției Sociale organizează, în colaborare cu unitățile prevăzute la alin. (1) și (2), cursuri de calificare și perfecționare profesională pentru șomeri, în vederea reintegrării lor în muncă.

(5) Pe perioada în care urmează cursuri de perfecționare a pregătirii profesionale, personalul instituțiilor publice are dreptul la salariu de bază și la celelalte adaosuri la acesta. În cazul în care cursurile sunt organizate în altă localitate decât cea de domiciliu, funcționarul public participant la acestea beneficiază și de drepturile cuvenite, potrivit dispozițiilor legale, salariatilor instituțiilor publice aflați în delegare.”

40. Alineatele (1) și (2) ale articolului 140 vor avea următorul cuprins:

„Art. 140. — (1) Ministerul Învățământului se organizează și funcționează potrivit legii. Ministerul Învățământului, ca organ de specialitate, are răspunderea elaborării și aplicării politicii educaționale, în conformitate cu art. 2 din prezenta lege. Ministerul Învățământului are drept de inițiativă și execuție în domeniul politicii financiare și a resurselor umane din sfera educației și colaborează cu alte ministere implicate în dezvoltarea învățământului.

(2) Pentru exercitarea atribuțiilor sale, Ministerul Învățământului constituie structuri de experți și se sprijină pe organisme consultative, la nivel național, alcătuite pe criterii de prestigiu profesional și moral: Consiliul Național pentru Reforma Învățământului, Consiliul Național al Rectorilor, Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, Consiliul Național de Finanțare a Învățământului Superior, Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior, Consiliul Național al Bibliotecilor, Consiliul Național pentru Formare și Educație Continuă, comisiile naționale de specialitate pe discipline și structurile manageriale ale programelor de reformă. Componenta consiliilor și regulamentele lor de funcționare se aprobă prin ordin al ministrului învățământului. Ministerul Învățământului consultă, după caz, societățile științifice naționale ale cadrelor didactice, organizațiile studențești recunoscute în plan național, precum și federații sindicale reprezentative la nivel de ramură, ca parteneri sociali.”

41. Alineatul (3) al articolului 140 se abrogă.

42. Literele f), g), h), t), w), y) și z) ale articolului 141 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„f) elaborează criteriile generale de admitere în învățământul superior;”

„g) aprobă înființarea liceelor, a școlilor postliceale și a colegiilor;”

„h) aprobă, conform legii, regulamentele de organizare și funcționare a unităților subordonate, precum și Carta universitară a instituțiilor de învățământ superior;”

„t) elaborează și înfăptuiește, împreună cu alte ministere, programe vizând integrarea sistemului de învățământ românesc în structurile europene și dezvoltarea colaborării cu alte organisme internaționale în domeniul învățământului și al cercetării științifice universitare;”

„w) efectuează recunoașterea și echivalarea diplomelor, a certificatelor și a titlurilor științifice, eliberate în străinătate, pe baza unor norme interne, ținând seama și de înțelegerile și convențiile internaționale; participă la recunoașterea, la nivel național, a calificărilor profesionale, împreună cu reprezentanții Ministerului Muncii și Protecției Sociale, ai

„y) dezvoltă și controlează sistemul de evaluare a pregătirii elevilor și studenților; elaborează standardele sistemului de învățământ și controlează aplicarea acestora;”

„z) controlează modul de respectare a normelor financiar-contabile, de execuție bugetară și de administrare a patrimoniului din sistemul național al învățământului de stat; încasează taxe, în lei și în valută, pentru acoperirea cheltuielilor ocazionale de vizare și recunoașterea actelor de studii.”

43. Articolul 141 se completează, după litera p), cu litera q), care va avea următorul cuprins:

„q) asigură repartizarea Fondului național al formării profesionale, cu consultarea factorilor interesați;”

44. Literele d) și f) ale articolului 142 vor avea următorul cuprins:

„d) propun Ministerului Învățământului rețeaua de școlizare din raza lor teritorială, după consultarea autorităților locale, a agenților economici și a partenerilor sociali interesați;”

„f) coordonează încadrarea unităților de învățământ cu personalul didactic necesar, în conformitate cu prevederile Statutului personalului didactic;”

45. Alineatele (1) și (4) ale articolului 143 vor avea următorul cuprins:

„(1) Structura inspectoratelor școlare se stabilește prin ordin al ministrului învățământului.”

„(4) Inspectoratul școlar are un consiliu de administrație și un consiliu consultativ. Consiliul de administrație este format din inspectorul școlar general, inspectorii școlari generali adjuncți, inspectori, directorul Casei corpului didactic, contabilul-șef și consilierul juridic al inspectoratului școlar. La ședințele consiliului de administrație poate participa, fără drept de vot, câte un delegat al federațiilor sindicale reprezentative la nivel național, conform legii. Inspectorul școlar general este președintele de drept al consiliului de administrație. Consiliul consultativ este format din directori de unități de învățământ, alte cadre didactice de prestigiu și reprezentanți ai părinților, ai autorităților locale administrative, ai comunităților religioase, ai agenților economici și alți parteneri sociali. Președintele consiliului consultativ este ales, prin vot secret, dintre membrii acestuia.”

46. Alineatul (9) al articolului 145 va avea următorul cuprins:

„(9) Numirea directorilor și a directorilor adjuncți ai unităților de învățământ menționate la alin. (6) și (7) se face ca urmare a susținerii unui concurs, pe baza criteriilor de competență profesională, pe o perioadă de 4 ani. Metodologia concursului se stabilește de către Ministerul Învățământului.”

47. Articolul 147 va avea următorul cuprins:

„Art. 147. — (1) Conducerea operativă a instituției de învățământ superior este asigurată de către biroul senatului, alcătuit conform Statutului personalului didactic și Cartei universitare.

(2) Președintele biroului senatului este rectorul.”

48. Alineatul (3) al articolului 148 va avea următorul cuprins:

„(3) În sistemul național de învățământ și educație notarea se face, de regulă, de la 10 la 1. Se recomandă aplicarea sistemului de credite transferabile în cadrul aceleiași instituții de învățământ, între instituții de învățământ din țară și între instituții de învățământ din țară și din străinătate.”

49. Alineatul (4) al articolului 154 va avea următorul cuprins:

„(4) Concursurile pentru ocuparea posturilor didactice din învățământul universitar și postuniversitar se aprobă de către consiliile facultăților, la propunerea comisiilor de concurs, prin vot secret, și se validează de către senatele universitare, folosind aceeași procedură. Titlurile didactice de conferențiar universitar și de profesor universitar sunt confirmate de Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, prin comisiile de specialitate. Pe baza confirmării, ministrul învățământului emite ordin de acordare a titlurilor de conferențiar universitar și de profesor universitar.”

50. Denumirea capitolului II al titlului V va fi următoarea:

„Formarea continuă a personalului didactic”

51. Articolul 159 va avea următorul cuprins:

„Art. 159. — (1) Formarea continuă a personalului didactic se realizează prin cursuri de perfecționare și

(2) În cadrul sistemului național de învățământ, formarea continuă a personalului didactic din învățământul preuniversitar constituie un drept care se realizează, în principal, prin:

a) activități de perfecționare metodică și psihopedagogică la nivelul catedrelor sau al colectivelor de specialitate din unitățile de învățământ;

b) conferințe, seminarii, dezbateri sau alte forme specifice de perfecționare la nivel interscolar, județean, național sau internațional. Aceste acțiuni pot fi organizate și în colaborare cu societăți științifice ale cadrelor didactice;

c) cursuri de perfecționare a pregătirii de specialitate, a pregătirii metodice și psihopedagogice sau pentru obținerea definitivării în învățământ, ori a gradelor didactice, în conformitate cu prevederile legii;

d) cursuri de conversie profesională pentru extinderea pregătirii inițiale, în vederea obținerii dreptului de a preda și alte discipline.“

52. Articolul 160 va avea următorul cuprins:

„Art. 160. — (1) Ministerul Învățământului elaborează obiectivele și metodologia formării continue a personalului didactic din învățământul preuniversitar, evaluează, acreditează și finanțează programele de formare continuă, inclusiv de conversie profesională, realizate în:

a) instituții de învățământ superior, prin facultăți, departamente și catedre, pentru perfecționarea pregătirii de specialitate;

b) instituții de învățământ superior, prin departamentele sau catedrele de pregătire a personalului didactic, pentru perfecționarea pregătirii metodice și psihopedagogice;

c) colegii pedagogice și licee pedagogice, pentru perfecționarea de specialitate, metodică și psihopedagogică a personalului didactic din învățământul preșcolar și primar;

d) case ale corpului didactic, conform art. 162;

e) centre de perfecționare, organizate în unități de învățământ, pentru perfecționarea pregătirii de specialitate a personalului didactic cu studii medii;

f) alte structuri abilitate în acest scop de către Ministerul Învățământului.

(2) Pentru organizarea activităților prevăzute la alin. (1), instituțiile menționate se pot asocia cu instituții similare, precum și cu agenți economici din țară și din străinătate, conform reglementărilor legale.“

53. Articolul 161 va avea următorul cuprins:

„Art. 161. — (1) Programele de formare continuă și conversie profesională a personalului didactic se încheie prin colocviu sau prin alte forme specifice de evaluare.

(2) Activitățile de conversie profesională de nivel universitar sau postuniversitar — studii aprofundate, studii academice postuniversitare, studii postuniversitare de specializare — cu durata de cel puțin un an și jumătate, aprobate de Ministerul Învățământului în acest scop, se încheie cu examen de absolvire. Promovarea examenului de absolvire conferă dreptul la obținerea unei diplome și dreptul de a profesa în noua specializare. Aceste activități se pot organiza în formele zi, seral, fără frecvență și învățământ la distanță.“

54. Articolul 162 va avea următorul cuprins:

„Art. 162. — (1) Casele corpului didactic sunt centre de documentare și de organizare a activităților de perfecționare, de conversie profesională, precum și a activităților cu caracter științific, metodic și cultural.

(2) Pentru realizarea activităților prevăzute la alin. (1), Casa corpului didactic invită formatori calificați, acreditați de Ministerul Învățământului, și asigură finanțarea acestor programe. Formatorii ajută departamentele și catedrele de pregătire a personalului didactic din instituțiile de învățământ superior la perfecționare și conversie profesională.“

55. După articolul 166 se introduce articolul 166¹, care va avea următorul cuprins:

„Art. 166¹. — Acțiunile în justiție formulate de Ministerul Învățământului și de inspectoratele școlare pentru aplicarea prevederilor art. 166 alin. (1), (2) și (3) sunt scutite de taxă de timbru.“

56. Alineatul (2) al articolului 167 va avea următorul cuprins:

„(2) Finanțarea cheltuielilor de întreținere și reparare a unităților din învățământul preuniversitar, precum și a bazei didactico-materiale, este asigurată de către consiliile locale din sume alocate de la bugetul de stat și din bugetele locale, precum și din resursele proprii ale respectivelor unități.“

57. După articolul 167 se introduce articolul 167¹, care va avea următorul cuprins:

„Art. 167¹. — (1) În scopul întreținerii, dezvoltării și modernizării bazei materiale și de practică în instituțiile și unitățile de învățământ, cu ocazia aprobării bugetului de venituri și cheltuieli pentru unitățile subordonate, Ministerul Învățământului poate constitui Fondul național al formării profesionale, din credite bugetare și din alte surse dobândite în condițiile legii.

(2) Fondul național al formării profesionale se gestionează cu consultarea Consiliului pentru Formare și Educație Continuă, potrivit criteriilor stabilite prin ordin al ministrului învățământului.“

58. Alineatul (6) al articolului 170 va avea următorul cuprins:

„(6) Ministerul Învățământului acordă anual burse de doctorat cu durata de 4 ani instituțiilor care organizează această formă de învățământ. Bursele se obțin prin concurs organizat la nivelul instituțiilor de învățământ superior.“

59. Articolul 180 va avea următorul cuprins:

„Art. 180. — Asupra dreptului copilului minor de a urma învățământul obligatoriu în limba română sau în limba unei minorități naționale hotărăște părintele sau tutorele legal instituit.“

60. Articolul 182 se abrogă.

Art. II. — În cuprinsul Legii învățământului și în toate celelalte acte normative se vor face următoarele modificări de denumiri:

a) denumirea „Ministerul Învățământului“ se înlocuiește cu denumirea „Ministerul Educației Naționale“;

b) denumirea „preparator“ se înlocuiește cu cea de „preparator universitar“;

c) denumirea de „colegiu“ din sistemul învățământului superior se înlocuiește cu cea de „colegiu universitar“.

Art. III. — Legea învățământului nr. 84/1995, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1996, cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica în Monitorul Oficial al României, dându-se articolelor și alineatelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
Ministrul învățământului,
Virgil Petrescu
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciomara

București, 10 iulie 1997.
Nr. 36.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, Sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, tel. 668.55.58 și 335.01.11/40z8.

